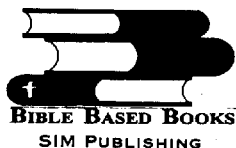

የፈቃዱ ምስጢር

ከዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ

1996 ዓ.ም (2004)

**ይህንን መጽሐፍ
ያለ ደራሲው ፈቃድ
ማባዛት ወይም ማሳተም
በሕግ የተከለከለ ነው።**

© Copyright Alemu Beeftu, MARCH 2004.

All rights reserved

Printed in Ethiopia

አሳታሚ	}	የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል
Publisher		SIM Publications Department

ስልክ	}	51 29 73	የፖ.ሣ.ቁ.	}	127
Tel.		49 32 52	P.O.Box		

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

Addis Ababa, ETHIOPIA

መግቢያ

1. ምዕራፍ አንድ	የፈቃዱን ምሥጢር መረዳት ..1
2. ምዕራፍ ሁለት	ሰላምታ 8
3. ምዕራፍ ሦስት	ደስታ 17
4. ምዕራፍ አራት	ጸጋ 27
5. ምዕራፍ አምስት	ህልውናው 36
6. ምዕራፍ ስድስት	ባርነት 45
7. ምዕራፍ ሰባት	ሞገስ 53
8. ምዕራፍ ስምንት	ያለመፍራት ድፍረት 63
9. ምዕራፍ ዘጠኝ	መፀነስ 73
10. ምዕራፍ ዐሥር	መውለድ 83
11. ምዕራፍ ዐሥራ አንድ	ሁሉም ይቻለዋል..... 96
12. ምዕራፍ ዐሥራ ሁለት	በእግዚአብሔር ዕቅድ 109

መግቢያ

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ በሰው ውስጥ ያለው ፍላጎት የአምላክ ስጦታ ነው። እንዴት አድርጌ ፈቃዱን ለሕይወቴ መለየት እችላለሁ? ለሚለው ጥያቄ መመሪያን እንድናገኝ ያስችለናል። የእግዚአብሔር ፈቃድ በሂደት ውስጥ እንደ መሰጠታችን መጠን ከደረጃ ወደ ደረጃ የሚገለጽ ነው። እግዚአብሔር ወደ ፈቃዱ ሙላት ውስጥ የሚያስገባን በመምራት እንጂ አንዴ አሳይቶ ዞር በማለት አይደለም። ጌታ ኢየሱስ የመጣው መንገድ ሊያሳየን ሳይሆን ወደ እግዚአብሔር ሙሉ ፈቃድ የሚያስገባን እውነተኛ መንገድ ሊሆንን ነው። ኢየሱስ መንገድ ከመሆኑም በላይ አብሮን የሚጓዝ የማይለየን እረኛ፣ እውነተኛ ወዳጅና መሪ ነው። ፈቃዱን ለሚፈልጉት ሁሉ ጌታ ራሱን ይገልጻል። ከጌታ ኢየሱስ ሌላ ከማርያም የበለጠ የከበረውን የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወቴ ያስተናገደ ሰው የለም። የዓለም አዳኝ በእርሷ በኩል ተወልዶአልና።

ለፍጥረት ሁሉ በዓለም ላይ በግለሰብ አማካይነት የተገለጸው ታላቁ የፈቃዱ ምሥጢር በማርያም አማካይነት የዓለም አዳኝ የክርስቶስ ኢየሱስ መወለድ ነው። እግዚአብሔር በማርያም በኩል ዘላለማዊውን ፈቃዱን የገለጸበትን በጥንቃቄ መረዳት ለግል ሕይወት፣ ለቤተሰብ፣ ለቤተ ክርስቲያን፣ ለአገልግሎትና ለኑሮ ግልጽ መመሪያን ይሰጣል።

የዚህ መጽሐፍ ዓላማ ከማርያም ሕይወት ጋር በማያያዝ የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚገለጽበትን ሂደት በዝርዝር ማሳየት ነው። መጽሐፉ መንፈሳዊ ሕይወት የሚደራጅበትንና የሚመራበትን ፈቃድ እግዚአብሔርና መገለጫ መንገዶቹን ይተነትናል።

ምዕራፍ 1

የፈቃዱን ምስጢር መረዳት

የእግዚአብሔር ፈቃድ ስንል፡- ዓላማውን፣ ዘላለማዊ አላቡንና ዕቅዱን በመግለጽ ተረድተን ለእርሱ የሚገባውን ምስጋናና አምልኮ እያቀረብን በቅዱስ ፍርሀትና አክብሮት ለእርሱ ፍሬያማ ሕይወት የምንኖርበት ሁኔታ ማለታችን ነው። የተገለጸው ፈቃዱ ለእግዚአብሔር በሰማይና በምድር ክብርን የሚያመጣ፣ ለሰዎችና ለፍጥረት ሁሉ ጥቅምን የሚያስገኝ ከመሆኑም በላይ የእርሱ በጎነት የሚገለጽበት ሂደት ነው።

እንግዲህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በእነዚህ በሁለቱ ይመራል። የፈቃዱ ምስጢር በየትኛውም ቦታ በማንኛውም መልኩ ሲገለጽ አምላክነቱን የሚያንጸባርቅ ነው። ስለሆነም የእርሱን አምላክነት፣ ታላቅነት፣ ግርማ፣ ሞገስ፣ ፈጣሪነትና አዳኝነት የማይገልጽ ሁሉ የፈቃዱ መግለጫ አይደለም። ከዚያም አልፎ የፈቃዱ ምስጢር እንደ ፈጣሪና አዳኝ እግዚአብሔር ለፍጥረቱና ለልጆቹ ያለውን ግልጽ ያደርገዋል።

እግዚአብሔር የፈቃዱን ምስጢር የሚገልጽባቸው የተለያዩ ነገሮች ቢኖሩም ዋናዎቹ የሚከተሉት ናቸው።

እንደኛው ፍጥረት ነው። ፍጥረትና ተፈጥሮ የእግዚአብሔርን ፈቃድና ክብር ይገልጻሉ። «አቤቱ ጌታችን፣ ስምህ በምድር ሁሉ እጅግ ተመሰገነ፣ ምስጋናህ በሰማዮች ላይ ከፍ ከፍ ብሎአልና።» (መዝ. 8:1)። በተለይም ሰው በእግዚአብሔር አምላልና መልክ የተፈጠረው የፈቃዱ ምስጢር መግለጫ እንዲሆን ነው።

ሁለተኛው የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ወይም መጽሐፍ ቅዱስ ነው። የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በመንፈስ ቅዱስ መሪነትና ደራሲነት የተጻፉት ዘላለማዊ ፈቃዱን ለመግለጽ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና ዘመንን ሁሉ አልፎ የሚኖር፣ ለዘላለም የማይለወጥ፣ የፈቃዱን ምስጢር የሚገልጽ የሆነው የእርሱ እስትንፋስ ስለሆነ ነው። ስለዚህም ቃሉ የፈቃዱ መግለጫና መመሪያ ነው።

ሦስተኛው ልጆቹ ናቸው። በጸጋው ድነው በመንፈስ ቅዱስ ለቤዛ ቀን በመታተም የእርሱ ቤተ መቅደስ የሆኑት ልጆቹ በምድር ላይ የፈቃዱ ምስጢር መግለጫዎች ናቸው። የእግዚአብሔር ልጆች ጥሪ «ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፣ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና» (ሮሜ 8:29) የሚለው ነው። በየዕለቱ ክርስቶስን ወደ መምሰል ሲለወጡ ክብሩን ያንጸባርቃሉ። «እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጨለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን» (2ኛ ቆሮ. 3:18)። ይህ ልጆቹ የእርሱን ማንነት መግለጻቸውን ያሳያል። አጠቃላይ የሆነ ፈቃዱ ብቻ ሳይሆን፣ የወቅቱ የፈቃዱ ምስጢር የሚገለጸው በግለሰብ ክርስቲያን አማካይነት ነው።

ቀዳሚው የክርስቲያን ተልእኮ በምድር ላይ የፈቃዱ መግለጫ መሆን ነው። ፈቃዱ በዓለም ላይ በየጊዜው የሚገለጸው እንደ ቃሉ በሚኖሩትና በመንፈሱ በሚመሩት ልጆቹ ነው። «በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን. . .» (ማቴ. 6:9) ብለን በየቀኑ የምንጸልየው ለዚህ ነው። ይህም ስለሆነ የእያንዳንዱ ክርስቲያን ተልእኮ ለሕይወቱ በግልጽ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተረድቶ በመኖር ለሌሎች የፈቃዱን ምሥጢር ግልጽ ማድረግ ነው። «እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።» (ማቴ. 5:14) የተባለው ለዚህ ነውና። ብርሃን ካልበራ ሁሉም በጨለማ ስለሚዋጥ፤ ማየትም መለየትም ያስቸግራል። የእግዚአብሔር ልጆች በብርሃኑ እንዲመላለሱበት ብቻ ሳይሆን፤ በመጀመሪያ ደረጃ ጥበበኞች በመሆን የፈቃዱን ምሥጢር ለይተው በማወቅ ዘመናቸውን እየዋጁ ለክብሩ እንዲጠቀሙበት ተጠርተዋል። «ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና፤ እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ ስለዚህም የምትወዱትን ልታደርጉ አትችሉም» (ኤፌ. 5:17)።

ከሁኔታዎች በላይ በመሆን ሳያቋርጡ ብርሃን መሆን ቀጣዩ የክርስቲያን ተልእኮ ነው። ይህ ለእግዚአብሔር ልጆች የተገለጸ ፈቃዱ ነው። እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ «ብርሃንሽ መጥቶአልና፤ የእግዚአብሔርም ክብር ወጥቶልሻልና ተነሺ፤ አብራ። እነሆ፤ ጨለማ ምድርን ድቅድቅ ጨለማም አሕዛብን ይሸፍናል፤ ነገር ግን በአንቺ ላይ እግዚአብሔር ይወጣል ክብሩም በአንቺ ላይ ይታያል፤ አሕዛብም ወደ ብርሃንሽ ነገሥታትም ወደ መውጫሽ ጸዳል ይመጣሉ።» (ኢሳ. 60:1-3)።

እንግዲህ ለአካባቢና ለዓለም ፈቃዱ በእኛ በኩል የሚገለጽ ከሆነ፤ ለግል ሕይወታችን የፈቃዱን ምሥጢር በግልጽ መረዳት አማራጭ የሌለው የእያንዳንዱ ክርስቲያን ኃላፊነት ነው። እግዚአብሔር የፈቃዱ ምሥጢር የሚገለጽበትን ሂደት የሚረዱትን ከስሕተት ብቻ ሳይሆን ተስፋ ከመቁረጥ ሕይወት ይጠብቃል።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የፈቃዱን ምሥጢር ሂደት አስፈላጊነትና ዋና የሆኑትን አሥራ አንድ ነጥቦች ጠቁመናል። ነጥቦቹን በአምስት ክፍለን እንመለከታለን።

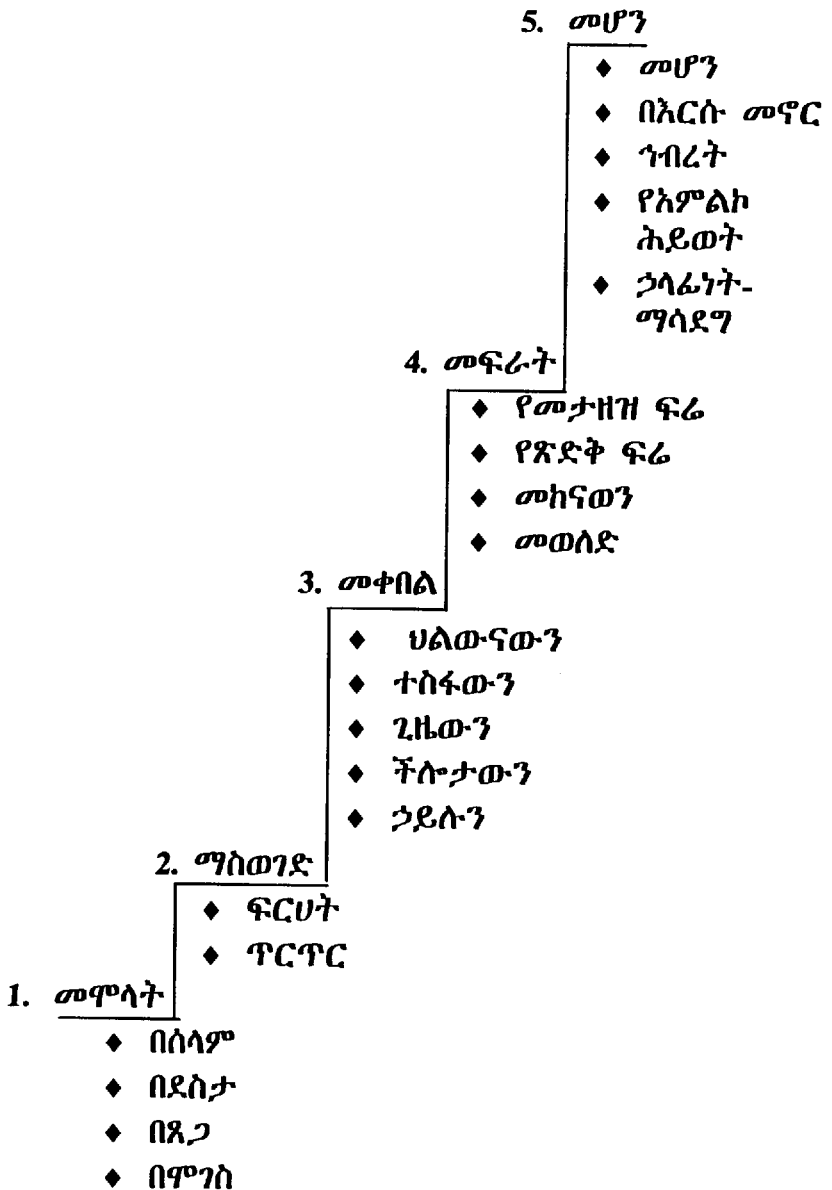
1. ከእግዚአብሔር በሆኑ ስጦታዎች መሞላት፤ ልንሞላባቸው የሚያስፈልጉን የእግዚአብሔር ሰላም፤ ደስታ፤ ጸጋ፤ በረከትና ሞገስ ናቸው። ማርያም የእግዚአብሔር ፈቃድ በሙላት በሕይወቷ ተገልጾ የእግዚአብሔርን ልጅ ጌታ ኢየሱስን ለመውለድ የተሞላችው በእነዚህ ነገሮች ነበር (ሉቃ. 1:26)።
2. ከእግዚአብሔር ያልሆኑትን ማስወገድ፤ ፍርሀትን፤ ጥርጥርን፤ በእምነትና በተስፋ ያለመመላለስንና የመሳሰሉትን ማስወገድ፤ ፈቃዱን በሙሉ ልብ ተቀብለን በሥራ ላይ እንድናውል ያስችለናል። በፍርሀት በተያዘ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሙላት አይገለጽም፤ መልአኩ ለማርያም ያላት «አትፍሪ» ነበር።
3. ከእግዚአብሔር የመጣውን በሙሉ ልብ መቀበል፤ የእግዚአብሔርን ህልውና፤ ተስፋ፤ ጊዜና፤ ኃይል ወይም ችሎታ መቀበል አለብን። ከዚህ አንጻር ማርያም የተቀበለችው ጌታ ካንቺ ጋር ነው፤ ትፀንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤

ለእግዚአብሔር የሚሳነው የለም የሚሉትን ቋሚ የቃል ኪዳን እውነቶች ነበር።

4. ፍሬያማ ለመሆን ፈቃደኛ መሆን። እግዚአብሔር ፈቃዱን በሕይወታችን የሚገልጸው የጽድቅን ፍሬ በብዛት በማፍራት እርሱን ስናስከብረው ነው። ለሐዋርያት ፈቃዱን በገለጸ ጊዜ፤ «እናንተ ስለ ነገርኋችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ፤ በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም» (ዮሐ. 15:3-4) ብሎአቸው ነበርና። በፈቃዱ ውስጥ መሆን ፍሬያማ ያደርጋል፤ ፍሬያችንም ከእርሱ ዘንድ ነው። «. . . እኔ እንደ ለመለመ የጥድ ዛፍ ነኝ፤ ፍሬያማነትህም ከእኔ የተነሣ ነው።» (ሆሴ. 14:8)፤ አዲሱ መደበኛ ትርጉም ወይም አ.መ.ት። ከዚህ አንጻር ለማርያም «ትጸንሻለሽ» ተብሎ የተነገራት የፍሬያማነት ተስፋ ነው።

እንግዲህ የእግዚአብሔርን የፈቃዱን ምስጢር በሕይወታችን የሚገልጹትን ስጦታዎች በመሞላት፤ ፍርሀትንና ጥርጥርን በማስወገድና በቃል ኪዳኑ ላይ የተመሠረቱ ተስፋዎቹን በመቀበል መንፈሳዊ ፍሬ እያፈራን እርሱን ወደ መምሰል መለወጥ ነው። እነዚህ አምስቱ በሕይወታችን ባለማቋረጥ መገለጽ አለባቸው። አንዱ ሌላውን ያጠነክራል። በሰላሙ፤ በደስታው. . . ወዘተ መሞላታችን ፍርሃትንና ያለማመንን ከሕይወታችን ያስወግዳል። ይህ ደግሞ ከእግዚአብሔር የሚመጣውን ለመቀበል ያስችለናል። የፈቃዱ ምስጢር የሚገለጸው በእነዚህ መሠረታዊ ነገሮች ውስጥ ስለሆነ በሕይወታችን ውስጥ ማቋረጥ የለባቸውም።

5. እግዚአብሔር እንድንሆን የሚወደውን መሆን፤ ይህ መሆን ከድርጊት ወይም ከአገልግሎት በላይ ነው። መሆን የሕይወት ጉዳይ ነው፤ ያለንን ሁሉ የሚያጠቃልል ለእግዚአብሔር መኖር ማለት ነው። ይህ እርሱን የመምሰላችን ዓላማ ዓለም ሳይፈጠር የታቀደና የእርሱን ጌትነትና አዳኝነት በተቀበልን ጊዜ የተገለጸ ነው። ቃሉ የእርሱ ቀዳሚ ፈቃዱ መቀደላችን መሆኑን ከመግለጹም በላይ « . . . አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤ አስቀድሞም የወሰናቸውን እነዚህን ደግሞ ጠራቸው፤ የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አጸደቃቸው፤ ያጸደቃቸውንም እነዚህን ደግሞ አከበራቸው።» (ሮሜ 8:29) የሚለው ለዚህ ነው። እንግዲህ ሆኖ መገኘት በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ከፍተኛ ስፍራ የተሰጠው ቁም ነገር ነው። ፈቃዱን ያደርጉ ዘንድ ለይቶ ለቀባቸው ለካህናቱም ያላቸው ታገለግሉት ዘንድ ካለ በኋላ አገልጋዮቹ ትሆኑ ዘንድ ነበር። ይሄንን እንደ መሰላል በሥዕላዊ መግለጫ ማጠቃለል ይቻላል።

ምዕራፍ 2

ሰላምታ

«ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው?»

የፈቃዱን ምሥጢር በሕይወቷ ውስጥ ለመግለጽ እግዚአብሔር ወደ ማርያም የላከው ሰላምታን ነበር። የመጣው ሰላምታ አስደነቃት። የተለየ ነበርና። በሕይወቷ ውስጥ ቀደም ሲል ምንም የተለወጠ ነገር ባይኖርም፣ የእግዚአብሔርን ሰላም ከመቀበል በኋላ የሚከናወን ነገር አለ ማለት ነው።

1. ሰላምታው ያሳርፋል።

ከሁሉም በፊት ሰላምታውን መቀበል መቻል ለሁሉም ነገር ቁልፍ ነው። ማርያምን ለማዘጋጀት የተላከው የእግዚአብሔር ሰላም ነበር። መልአኩ ያላትም፣ «ሰላም ለአንቺ ይሁን» ነበር። ጌታ ኢየሱስ ከትንሣኤ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን መጥቶ ያላቸው «ሰላም ለእናንተ ይሁን» ነበር (ዮሐ. 20:19)። እግዚአብሔር ሰላም ሲል ፍጹምነትን ነው የሚያውጀው። ይህ ፍጹምነት ከእርሱ ጋር ያስታርቃል፤ ራስን ለመቀበል ያስችላል፤ ከሌሎችም ጋር ሰላምን ይፈጥራል። ከተፈጥሮ እንዲሁም ከአካባቢ ጋር እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንድንኖር ያስችለናል። ይህም

በመሆኑ፡- የእግዚአብሔር ሰላምታ ዕረፍትን፣ ጸጥታን መረጋጋትን ያመጣል፤ ከፍርሀትና ከጭንቀት ነጻ ያወጣል። የእግዚአብሔር ሰላምታ የዕርቅና የአንድነት መግለጫና ማረጋገጫ ነው። ይህም ከመንፈስ አንድነትና ኅብረት ይመጣል። የመዳናችን የመጀመሪያውና ዘለቄታ ያለው ምልክት ከኃጢአት ይቅርታ የሚገኘውን የእግዚአብሔር ሰላም መለማመድ ነው። የእግዚአብሔር ሰላም የወዳጅነት ምልክት ነው። ንስሐ ገብተን የኃጢአት ይቅርታ ተቀብለን የእርሱ ልጆች በመሆን የሰላሙ ተካፋዮች እንሆናለን። የኃጢአትን ይቅርታ በእምነት እስክንቀበል ድረስ የእግዚአብሔር ጠላቶች ስለሆንን እውነተኛ፣ የውስጥንና የመንፈስ ቅዱስን ሰላም መለማመድ አንችልም (ቆላ. 1:21)። እግዚአብሔር በሰላም ወደ እኛ የሚመጣው በይቅርታና በሕይወት ሙላት ሊገናኘን ነው። የጥልን ግድግዳ ያፈረሰው እርሱ ሰላማችን ስለሆነ ነው (ኤፌ. 2:14)።

እግዚአብሔር ሰላማችን ከሆነ፣ ፍርዳችን በእርሱ ስለተወገደ እርሱ ጽድቃችን ሆኖአል። ሰላምን የሚያጠፋና የሚያደፈርሰው ኃጢአትና ክፋት ስለሆነ ተወግዶአል ማለት ነው። «ክፉዎች ግን እንደሚንቀሳቀስ ባሕር ናቸው፤ ጸጥ ይል ዘንድ አይችልምና፣ ውኆቹም ጭቃና ጉድፍ ያወጣሉና። ለክፉዎች ሰላም የላቸውም ይላል አምላኬ።» (ኢሳ. 57:20-21) ያለው ከዚህ የተነሣ ነው። እግዚአብሔር ዓላማውን ለመፈጸም ወደ እኛ የሚመጣው በሰላምታው ነው። ይህ ሰላምታ ሰላሙን ያውጃል። የሰላምንም ጠንቅ ያስወግዳል። ሰው በራሱ ጥረት የእግዚአብሔርን ሰላም ማግኘት ስለማይችል፣ የእኛን ሥራ በመሥራት ሰላሙን በነጻ ተቀብለን እንድንኖርበት መንገድ አዘጋጀልን። «ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም።» (ኢሳ. 9:7) የሚለው ይህን ያሳያል። ይህ ሊሆን

የቻለው እርሱ ራሱ እኛ መሥራት ያልቻልነውን ሥራችንን ስለሠራልን ነው። ለእኛ የተሰጠን ሰላም የእርሱ የሥራ ውጤት ነው። ሰው በራሱ ሥራ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ብቁ የሚያደርግ ሰላም ማትረፍ አይችልም። «አቤቱ፣ ሥራችንን ሁሉ ሠርተህልናልና ሰላምን ትሰጠናለህ።» (ኢሳ. 26:12) ተብሎ የታወጀው ለዚህ ነው።

የእግዚአብሔር ሰላም ለሁሉም መሠረታዊ ነገር የሆነው በሕይወት ስለሚጀምር ነው። ዘለቂታ ያለው ሰላም የሚገኘው የሰላም ንጉሥ የሆነው ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በውስጣችን መኖር ሲጀምር ነው። የእግዚአብሔር ሥራ በውስጣችን የሚጀምረው ልጆቹ በመሆን ሰላሙን ስንቀበል ነው። ለዓላማውና ለጥሪው ብቁ የምንሆነው ከዚህ በኋላ ነው። ሰላምታው ለጥሪያችን፣ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥና በእኛ አማካይነት ሊያደርግ ለሚፈልገው ጉርፍና ነፋስ የማያነቃነቀው የመሠረት ዐለት ነው።

በአገልግሎትም ውስጥ አጽንቶ የሚያቆመን ይህንን ሰላም መጨበጣችን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ «እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ፤» (ሮሜ 5:1) ያለው ለዚህ ነው። ጌታ ለሕይወታችን ወደ አለው ዓላማ ለመግባት የምንችለው በሰላም በር በመግባት ብቻ ነው። ከጌታ ወደ ማርያም የተላከው መልአክ በሰላምታ የጀመረው፤ ማርያምም እግዚአብሔር በሕይወቴ ውስጥ ዓላማ አለውና አዳኙ በእኔ በኩል ይወለዳል ብላ ስላልጠበቀች «ከንግግሩ በጣም ደነገጠችና፡- ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው?» (ሉቃ. 1:29) ያለችው ከዚህ የተነሣ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር በሰላምታው ለሕይወቷ የገለጸላት አስቀድሞ

በነቢያት የተነገረውን ነበር። የእግዚአብሔር ሰላምታ ወደ ሕይወታችን ሲመጣ አስቀድሞ የታቀደውና በእርሱ የተጻፈው በሕይወታችን ውስጥ መሥራት ይጀምራል። በእኛ በኩል ሊሠራው ያለው ዕቅድ ይገለጣል።

የጌታን ሰላምታ ሰምተን እንድናስተውል በእርሱ ማረፍ አስፈላጊ ነው። ጌታ ኢየሱስ ለታላቅ ሥራ ለጠራቸውና በሥልጣን ላይ ላሉት ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ መጥተው እንዲያርፉ ጥሪን አስተላለፈላቸው። «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፣ ወደ እኔ ኑ፣ እኔም አሳርፋችኋለሁ» (ማቴ 11:28)። የእግዚአብሔርን ባለሥልጣንነት የምናስተውለው በእርሱ ዐርፈን ሰላሙን የምንለማመድ ከሆነ ነው። ጌታ ኢየሱስ ስለተሰጣቸው መገለጥ አብን ካመሰገነ በኋላ እነርሱን የጠራቸው ወደዚህ ዕረፍትና ሰላም ነበር። በዚህ ዓይነት ዕረፍት ውስጥ ነው የዚህ ሰላም ባለቤት የሆነውን የእግዚአብሔርን ታላቅነት የምንረዳው። «ዕረፉ፣ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ እወቁ» [መዝ. (46):10] ብሎናልና። ይህ ዓይነት ዕረፍት የጌታን ማንነት ለማየት መንፈሳዊ ዓይንን ይከፍታል። እውነተኛ መንፈሳዊ መገለጥንና ዕውቀትን ያበዛል። ይህ ዓይነት እውቀትና መረዳት ደግሞ እውነትን ያሳድጋል። በእውነት መኖር የሰላም መሠረት ነው። የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወታችን የሚገለጸው በዚህ መንገድ ነው።

2. ሰላምታው ወደ ሙሉ ዕውቀት ያደርሳል።

የእርሱን ሙላት መለማመድ የምንጀምረው በዚህ ሰላም ውስጥ መኖር ስንጀምር ነው። የእግዚአብሔር ቃል እርሱ

የሰላም አለቃ እንደሆነ ብቻ ሳይሆን ለእርሱ ሰላም መጨረሻ ወይም ፍጻሜ እንደሌለው ይነግረናል። «ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም ድረስ በፍርድና በጽድቅ ያጸናውና ይደግፈው ዘንድ በዳዊት ዙፋንና በመንግሥቱ ላይ አለቅነቱ ይበዛል፤ ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም።» (ኢሳ. 9:7)። እንዲህ ከሆነ እንግዲህ ማለቂያ በሌለው ሰላም ለመኖር የእርሱን አለቅነት፣ ባለሥልጣንነት፣ ጌታነት በመቀበል ወደ ሙላት መግባት ለዓላማው ብቁ ያደርገናል። ጥሪውም ወደ እርሱ ሙላት ደርሰን እንድንሞላ ነውና (ኤፌ. 3:19)። ቤተ ክርስቲያን የእርሱ ሙላት ናትና። «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ።» (ፊልጵ. 4:6) የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል እውነት የምንረዳው ከእርሱ ሙላት ተቀብለን ለእርሱ ሥልጣን ወይም አለቅነት ተገዝተን የምንኖር ከሆን ነው።

3. ወደ ዕቅዱ ያደርሳል።

የእግዚአብሔር ሰላምታ ወደ ዓላማና ወደ ዕቅዱ ያደርሳል። የእግዚአብሔር ሰላምታ ሲመጣ የእግዚአብሔርን አላቡንና እቅዱን ጠቅልሎ ይዞ ነው የሚመጣው። በዮሐንስ ወንጌል 20:19 ላይ « . . . ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፤ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ፡- ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።» እነርሱ የውጩ ነገር ስላስፈራቸው ዘጋግተው ቁጭ ባሉበት መጥቶ ሰላሙን በላያቸው አወጀ። እነርሱ በዚህን ጊዜ ሰላም ለእናንተ ይሁን ሲላቸው ከዚህ በፊት ማዕበሉን ጸጥ እንዳደረገላቸው አሁንም ያስፈራራቸውን የውጩን ሁኔታ ጸጥ የሚያደርግላቸው መስሎአቸው ይሆናል። እርሱ ግን ወደ ፈቃዱ ሊያስገባቸው

ስለመጣ፤ አሁን የውጩን ሳይሆን የውስጥ ሰውነታቸውን ጸጥ የሚያደርግ ሰላምታ ሰጣቸው። ከትንሣኤ በኋላ ጸጥ የማደርግላችሁ የውጩን ሳይሆን የውስጡን ነው፤ ምክንያቱም የውጩ ሁኔታ ጸጥ ቢልም የውስጥ ሰላም ከሌላችሁ ዕረፍትን አግኝታችሁ ጸጥ ማለት አይቻላችሁም የሚላቸው ይመስላል። ከትንሣኤ በፊት ከእነርሱ ጋር በነበረበት ጊዜ ማዕበሉ ሲያስጨንቃቸው ጌታ ጸጥ በል ሲለው ማዕበሉ ጸጥ አለ። ልባቸው ግን ጸጥ አላለም ነበር። በውስጣችን ሰላም ከሌለን ምንም ዓይነት ጸጥታ በውጭ ቢኖርም ውስጣችን ጸጥ ሊል አይችልም። ስለዚህ ጌታ መጥቶ ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው። « . . . ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው» (ዮሐ. 20:20)። በሰማያዊ ሰላምታ ሰላም ብሎ አስደሰታቸው። ሐዋርያት ሰላም ለእናንተ ይሁን ካላቸው በኋላ ታስረው ያመሰግኑ ነበር፤ ተገርፈው ይዘምሩ ነበር፤ የሞትን ፍርድ ተቀብለው ተኝተው ያድሩ ነበር። የእግዚአብሔርን ሰላም ከተቀበሉ በኋላ ፍርሀት የሚባል ነገር ከውስጣቸው ራቀ፤ ልባቸውም ጸና። ለተጠሩበትም ነገር እስከ ሞት ድረስ የጸኑ ሆኑ።

4. ከዝግጅት ወደ ጥሪው ዓላማ ያሸጋግራል።

ጌታ ሐዋርያቱን ከዝግጅት ወደ ድርጊት ያሸጋገራቸው በሰላምታ ድምፅ ነው። ከተጠሩበት ጊዜ እስከ ትንሣኤ ቀን የነበረው ጊዜ የዝግጅት ጊዜ፤ ከስቅለት እስከ ትንሣኤ ቀን የነበረው ጊዜ ደግሞ የሽግግር ጊዜ ነበር። በሽግግር ጊዜ የነበርንበትን ትተን መድረስ ወደሚገባን ለመሄድ ስለምንጀምር የሽግግር ወቅት በጣም አስቸጋሪና ፈታኝ ሰዓት ነው። ይህ ጊዜ

በይበልጥ ከባድ የሚሆነው የለመድነውን ስለምንተውና አዲስና የማይታወቅ ልምምድ ውስጥ ስለምንገባ ነው። ተስፋ ወዳደረግነው እየሄድን ስለሆነ ተስፋውን ገና ሙሉ በሙሉ ለመጨበጥ ያለመቻላችን ሁኔታውን ያከብድብናል። የሽግግር ጊዜ ስለሆነ ድልድይ ላይ ነን ያለነው ማለት ይቻላል። ስለዚህ ያለፈው ያምረናል፤ እንመኘዋለንም፤ «የግብጽ ሽንኩርት ይሻለን ነበር» በተባለው ዓይነት ስሜት ውስጥ ያስገባናል። የወደፊቱን ሙሉ በሙሉ ስለማንረዳው ያስፈራል። ምድሪቱ ማርና ወተት የምታፈስ ናት፤ ፍሬዋም ታላቅ ነው ነገር ግን ሰዎቹ ኃያላን ናቸው፤ «እኛም በዓይናችን ግምት እንደ አንበጣዎች ነበርን፤ ደግሞም እኛ በዓይናቸው ዘንድ እንዲሁ ነበርን» (ዘኁል. 13:33) እንደ ተባለው ማለት ነው።

እንግዲህ በሽግግር ጊዜ ከሁሉም በላይ የሚያስፈልገን የጌታ ሰላም ነው። ከትንሣኤ በኋላ ፈርተውና ግራ ተጋብተው ቤታቸውን ዘግተው በተቀመጡበት ጊዜ ኢየሱስ፣ «. . . በመካከላቸውም ቆሞ፡- ሰላም ለእናንተ ይሁን. . .» (ዮሐ. 20:19-20) ያላቸው ለዚህ ነበር። ወደ ጥሪያቸው ወይም ወደ ግባቸው ያደረሳቸው ይህ ሰላምታ ነበር። ይህ ሰላም ከፍርሀት ነጻ አደረጋቸው፤ የተሰጣቸውን የተስፋ መንፈስ ለመጠበቅም በኢየሩሳሌም በእምነት ለመቆየት አስቻላቸው። ወደ ምስጋናና ወደ አምልኮ ሕይወት ውስጥም አስገባቸው «እነርሱም ሰገዱለትና በብዙ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ ዘወትርም እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እየባረኩ በመቅደስ ኖሩ።» (ሉቃ. 52-53)።

5. ወደ ሙሉ ፈቃዱ ያደርሳል።

ሰላምታው ወደ እግዚአብሔር ዓላማና ሙሉ ፈቃድ ያደርሳል። በማርያም ሕይወት ውስጥ የምናየው ይህንን ነው። መልአኩ ወደ እርሷ መጥቶ ሰላም ሲላት፤ «ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው?» እስክትል ድረስ የእግዚአብሔርን ዓላማ አላወቀችም ነበር። ይህ የሰማዩ አምላክ የሚሰጠው ሰላምታ ነው፤ ከእግዚአብሔር ብቻ ሊመጣ የሚችል ሰላምታ ነው፤ ይህ የሰላም አለቃ የሚሰጠው ሰላምታ ነው። ይህ የሰላም ንጉሥ የሚሰጠው ሰላም ነው። ይህ ከውስጥ የሚመነጭ ሰላም ነው። «ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም» የተባለለት ሰላም ነው። በእስር ቤት የሚያስተኛ ሰላምታ፤ ከተገረፉ በኋላ የሚያዘምር ሰላምታ ነው። ይህ ከመገፋት በኋላ ለበረከት የሚያበቃ ሰላምታ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ሰላም በውስጧ ከሌለ የእግዚአብሔር ልጅ በማሕፀኗ ውስጥ ሊኖር አይችልም። እግዚአብሔር በሁከት ውስጥ አይኖርም። «እግዚአብሔርስ የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አምላክ አይደለምና. . .» (1ኛ ቆሮ. 14:33)። ይህ ሰማያዊ ሰላም በውስጧ ከሌለ የእግዚአብሔር አሳብና ዕቅድ በሕይወቷ ሊፈጸም አይችልም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሰላም የሌለው ሰው የእግዚአብሔር ዕቅድ በሕይወቱ ሊከናወን አይችልም። በመጀመሪያ ደረጃ ሰማያዊ ሰላም ገብቶ ለእግዚአብሔር አሳብ ቦታ ማዘጋጀት አለበት። እግዚአብሔር ሁልጊዜ በሰላምታ የሚጀምረው ለዚህ ነው።

የፈቃዱን ምሥጢር በመግለጽ ተስፋውን የሚያስጨብጠው ይህ ሰላምታ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚጀምረው የውጪውን በመቀየር ሳይሆን ለውስጣዊ ተስፋ ትንሣኤን በመስጠት ነው። የእግዚአብሔር መልአክ ማርያምን ሰላም

ለአንቺ ይሁን ሲላት፤ እኔ እስከማውቀው ድረስ የተለወጠ ነገር የለም። ለምንድን ነው ሰላም የምትለኝ ማለት ትችል ነበር። በሁላችንም ሕይወት ውስጥ የሚሆነው እንዲሁ ነው። በሰላምታ መልክ ቃል ገብቶ ነው ሥጋ የሚሆነው። ወይም እንደ ኤልሳቤጥ የእግዚአብሔር ሰላምታ በጆሯችን ከገባ በኋላ ነው በውስጣችን የተቀመጠው የሚነቃነቀው። «እነሆ፤ የሰላምታሽ ድምፅ በጆሮዬ በመጣ ጊዜ ፅንሱ በማኅፀኔ በደስታ ዘሎአልና። ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብፅዕት ናት» (ሉቃ. 1:44)። የእግዚአብሔር ሰላምታ ደርሷታልና የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወቷ ተከናወነ።

ምዕራፍ 3

ደስታ

«መልአኩም ወደ እርስዎ ገብቶ፡- ደስ ይበልሽ፤. . . » አላት (ሉቃ. 1:28)።

የእግዚአብሔር ደስታ ለሕይወትም ሆነ ለአገልግሎት መተኪያ የሌለው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው። የእግዚአብሔር ሰላም እግዚአብሔር ለሰው ወደ ዐቀደው ዓላማ ለመድረስ መሠረታዊ ነገር ሲሆን፤ የእርሱ ደስታ ደግሞ ለፍሬያማ ሕይወትና ለተሳካ አገልግሎት እጅግ አስፈላጊ ነው። ሰው የውስጥ ደስታ ከሌለው፤ ስፍራውን የሚይዘው የውስጥ ሐዘን ይሆናል። የውስጥ ሐዘን ተስፋ ያስቆርጣል፤ ነገሮችን ያጨልማል፤ ጉልበትንም ስለሚያቀልጥ በሁሉም አቅጣጫ ደካማ ያደርጋል። ከዚህ የተነሣ «የሰባውንም ብሉ፤ ጣፋጩንም ጠጡ፤ ለእነዚያም ላልተዘጋጀላቸው እድል ፈንታቸውን ስደዱ፤ ዛሬ ለጌታችን የተቀደሰ ቀን ነው፤ የእግዚአብሔርም ደስታ ኃይላችሁ ነውና አትዘኑ አላቸው» (ነሀ. 8:10)። የውስጥ ደስታና ኃይል ከሌለን የፈቃዱን ምስጢር ማድረግ አንችልም። ዳዊትም «እግዚአብሔር ኃይሌና ዝማሬዬ ነው» በማለት የገለጸው ይህንኑ እውነት ነው። ከውስጥ የሚመነጭ የአምልኮና የምስጋና ሕይወት ከሌለን እውነተኛ አገልግሎት መስጠት አንችልም።

አገልግሎት የሚጀምረው በጸሎትና በአምልኮ ነውና። የውስጥ ደስታ የአንደበትን ምስጋናና የልብን ዝማሬ ያበዛል። «ደስ የሚለውም ማንም ቢኖር እርሱ ይዘምር» (ያዕ. 5:13) ተብሎ ተጽፎአልና። ዝማሬ ኃይል ያበዛል። እግዚአብሔር በሐዘንና በመከራ ውስጥ ለሚያልፉት በአስጨናቂው የጨለማ ሰዓት ዝማሬ የሚሰጣቸው ኃይላቸውን ሊያድስና ተስፋቸውን ሊያጠነክር ነው። በሌሊት ዝማሬን ይሰጣል (ኢዮብ 35:10)። ከዚያም በላይ ለዘለቂታ ደስታና ጉልበት እግዚአብሔር ልጆቹን በአመድ ፈንታ የደስታን ዘይት ይቀባል። «እግዚአብሔርም ጽዮንን ያጽናናል በእርስዋም ባድማ የሆነውን ሁሉ ያጽናናል፤ ምድረ በዳዋንም እንደ ዔድን በረሀዋንም እንደ እግዚአብሔር ገነት ያደርጋል፤ ደስታና ተድላ፤ ምስጋናና የዝማሬ ድምፅ ይገኝበታል።» (ኢሳ. 51:3)።

«ደስታ» የቃሉ ትርጉም በአጠቃላይ በሕይወታችን ውስጥ በሚሆኑት መልካም ነገሮችና በምንጠባበቀው የእግዚአብሔር ተስፋ ላይ የተመሠረተ ስሜት ማለት ነው። የብሉይ ኪዳን ቃል፡-

- ◆ በእግዚአብሔርና በሥራው መደሰትን፤
- ◆ በማዳኑ ተስፋ እልል ማለትን (በመሥዋዕት ጊዜ የሚደረግ የደስታ መግለጫ ጩኸት)፤
- ◆ በእግዚአብሔር በቃሉ የሚገለጽ የልብ ደስታና የሕይወትን ፈንጠዝያን የሚያጠቃልል ነው።

ይህ ዓይነት ደስታ በምሥጢር የሚያዝ ብቻ ሳይሆን በእልልታ፣ በጩኸት፣ በምስጋናና በሣቅ የሚገለጽ ከመሆኑም በላይ ለእግዚአብሔር በይበልጥ በመሰጠት የሚገለጽ ነው።

የዚህ ዓይነቱ ደስታ ምንጭ የቃል ኪዳን ሰዎች ከአምላካቸው ጋር ባላቸው የቃል ኪዳን ግንኙነት ላይ የተመሠረተ ነው። በዚህ ምክንያት ዳዊት «የሕይወትን መንገድ አላየኸኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ፤ በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ።» [መዝ. (16):11] በማለት ተናገረ። ሙሴ፣ በመታዘዝ ከአምላካቸው ጋር ያላቸውን ግንኙነት ቢጠብቁ፣ ከሥጋዊ በረከት አልፎ ደስታቸው ፍጹም እንደሚሆን ሲያስታውላቸው እንዲህ ይላል፤ «አምላክህ እግዚአብሔር በፍሬህ ሁሉ በእጅህም ሥራ ሁሉ ይባርክሃልና እግዚአብሔር በመረጠው ስፍራ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን በዓል ታደርጋለህ፤ አንተም ፈጽሞ ደስ ይልሃል» (ዘዳግ. 16:15)። የእግዚአብሔር መገኘት ታላቅ ደስታንና ቅዱስ ፍርሀትን በመካከላቸው አመጣ። «እሳትም ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጣ፣ በመሠዊያውም ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ስቡንም በላ፤ ሕዝቡም ሁሉ አይተው እልል አሉ፤ በግምባራቸውም ወደቁ።» (ዘሌዋ. 9:24) ተብሎ የተጻፈው ይህን ለመግለጽ ነው።

የቃል ኪዳኑ ታቦት በተመለሰ ጊዜ ዳዊትና ሕዝቡ ታላቅ ደስታቸውን በመዝሙር የገለጹት ለዚህ ነበር (1ኛ ዜና 16:23-31)። ስለዚህ ከጌታ ጋር በቃል ኪዳን ለሚኖሩ የእግዚአብሔር ቃል የልባቸው ደስታ ነበር። «የእግዚአብሔር ሥርዓት ቅን ነው፣ ልብንም ደስ ያስኛል፤ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ብሩህ ነው፣ ዓይንንም ያበራል» [መዝ. (19):8]። እንዲሁም የቃሉ ተስፋ ለእግዚአብሔር ሰዎች የልባቸው ደስታ ነበር። «ብዙ ምርኮ እንዳገኘ በቃልህ ደስ አለኝ» [መዝ. (119):162]።

በአዲስ ኪዳን ደስታን የሚገልጹ ሦስት የግሪክ ቋንቋ ቃላት፡-

እንደኛው፣ በአምልኮ የልብን ደስታ በሕዝብ መካከል መግለጽ ነው። ይህ ዓይነቱ የደስታ መግለጫ በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ያተኮረ ደስታ ነው።

ሁለተኛው፣ የሕዝብ ወይም የማኅበረ ምእመን ደስታ መግለጫ ቃል ነው። ይህ የግል ደስታ ሳይሆን በአንድነት የሚገለጽ ሐሜት ነው።

ሦስተኛው፣ እንደ ብሉይ ኪዳን የዕብራይስጥ ቃላት ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነት ላይና በቃሉ ተስፋ ምክንያት የሚገለጽ የውስጥ ደስታ ነው። ከዚህ የተነሣ ጌታ ኢየሱስ፣ «እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፣ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግራላችኋለሁ» (ዮሐ. 15:10-11) አላቸው። ቃሉን ወይም ትእዛዙን መጠበቅ የአንድነት መሠረት ነው። ይህ ዓይነት መታዘዝ የክርስቲያንን ደስታ ፍጹም ያደርገዋል። ሌላው ደግሞ ከጌታ ጋር ባለን ግንኙነትና ኅብረት ምክንያት መንፈስ ቅዱስ በልባችን የሚያፈሰው ደስታ ነው።

የሚከተሉት ጥቅሶች የዚህ መግለጫ ናቸው።

«በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሜት አደረገና፡- የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ፣ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግናለሁ፤ አዎን አባት ሆይ፣ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና» (ሉቃ. 10:21)።

«የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችምና» (ሮሜ 14:17)።

«የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃት ራስን መግዛት ነው» (ገላ. 5:22)።

«ደግሞ እናንተ ቃሉን በብዙ መከራ ከመንፈስ ቅዱስ ደስታ ጋር ተቀብላችሁ፣ እኛንና ጌታን የምትመስሉ ሆናችሁ» (1ኛ ተሰ. 1:6)።

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን የእውነተኛ ደስታ ምንጩ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከአምላኩ ጋር ያለው ግንኙነትና የማዳኑ ውጤት ነው። «በዚያችም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ» (የሐዋ. 8:8)። ይህም በመሆኑ ሐዋርያው ጳውሎስ ለሮሜ ክርስቲያኖች፣ «የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይመላባችሁ» (ሮሜ 15:13) አላቸው። የክርስቲያኖች እውነተኛ ደስታ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከመሆኑም በላይ ይህን በውስጣችን የሚያበዛው ለፈቃዱ በመሰጠትና በመኖር ነው። ወደ ሙሉ ፈቃዱ ውስጥ የሚያስገባን ይህ የውስጥ ደስታ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር ወደ ፈቃዱ ሙላት ሊያደርስን ሥራው በእኛ የሚጀመረው በውስጥ ደስታ ነው። ወደ ማርያም የተላከው መልአክ ከሰላምታ በኋላ ደስ ይበልሽ ያላት ስለዚህ ነበር። ምክንያቱም ከእግዚአብሔር ዘንድ የታቀደ ነገር ወደ እርሷ መጥቶአልና፤ የእርሷም ነገር ተፈጽሞአልና እንደ ተጻፈው ሊሆን ስለሆነ ደስ ልትሰኝ ይገባታል። በእርሷ ውስጥ ከሁኔታው ዐልፎ የሚገባ ነገር ስለ አለ ደስ ሊላት ይገባል።

የተነገራት በእግዚአብሔር አሳብ መደሰትን መጀመር እንዳለባት ነበር። የእግዚአብሔር ደስታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ስለ

ሆነ በሁኔታ አይወሰንም። መልአኩ ማርያምን «ደስ ይበልሽ» ባላት ጊዜ ማርያም አካባቢዋንና ሁኔታዋን ሳታይ አልቀረችም። የደስታ ዐዋጅ ቢነግራትም በአካባቢዋም ሆነ በኑሮዋ ውስጥ ምንም የተለወጠ ነገር አላየችም ነበር። ምንም የሚታይ ነገር ሳይኖር ደስ ይበልሽ መባሏ ሳይደንቃት አልቀረም። «ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው?» ብላለችና። የእግዚአብሔር ደስታ የሚጀምረው በሚያደርግልን ውጫዊ ተአምር ሳይሆን፤ በውስጣችን የሚፈጸመው ወይም የሚደረገው ውስጣዊ ለውጥ ነው። ይህ የውስጥ ለውጥ መንፈሳዊ ዓይኖቻችንን ሲያበራ አጣርተን፡-

- ◆ መረዳት- የእግዚአብሔርን አሳብና ፈቃድ መረዳት የደስታ ምንጭ ነው። «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም» (ኤር. 29:11)።
- ◆ መስማት- ወደ ፈቃዱ ሙላት የሚጠራውንና የሚያስገባውን ድምፁን መስማት ለእውነተኛ ደስታ መሠረት ነው። «የሚሰማኝ ግን በእርጋታ ይቀመጣል፤ ከመከራም ሥጋት ያርፋል» (ምሳሌ 1:33)።
- ◆ ማስተዋል- ዕቅዱን ማስተዋል በታላቅ ተስፋ ስለሚሞላ ደስ ያሰኛል።
- ◆ ማየት- እርሱንና አሳቡን ማየት ስለምንጀምር በሁኔታዎች አንወሰንም (ኤፌ. 1:18-19)።

የደስታችን ምንጭ እርሱ ራሱ ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስም በእስር ቤት ውስጥ ሆኖ፤ «ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፤ ደስ ይበላችሁ» (ፊልጵ. 4:4) ያለው፤

የእግዚአብሔርን ደስታ ስለ ተረዳ ነበር። ጌታ ሆይ፤ ዛሬ በአንተ ደስ ብሎኛል ብለን ቀናችንን በውሳኔ ብንጀምር፤ ምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብናልፍ፤ ሊነካንና ሰላማችንን ሊወስድ የሚችል ነገር አይኖርም። ደግሞን በጌታ ደስ ይለናል።

ይህ ደግሞ ከሁኔታ በላይ በመሆን በኃይሉ ችሎት ታምነን እንድንዘምር ያስችለናል። እግዚአብሔር ያለ ምንም ምልክት ያለውን ሁሉ ለማድረግ እንደሚችል አምነን ወደ ምስጋና ሕይወት ውስጥ የምንገባው እዚህ ደረጃ ላይ ስንደርስ ነው። የእግዚአብሔር ነቢይ ኤልሳዕ ለእስራኤል፤ ለይሁዳና ለኤዶም ነገሥታት፤ «ነፋስ አታዩም፤ ዝናብም አታዩም፤ ይህ ሽለቆ ግን ውኃ ይሞላል፤ እናንተም ከብቶቻችሁም እንስሶቻችሁም ትጠጣላችሁ። ይህም በእግዚአብሔር ዓይን ቀላል ነገር ነው» (2ኛ ነገ. 3:17) ያላቸው ለዚህ ነበር።

ማርያም ያለ ወንድ ልጅ ለመውለድ የማይሆን መሆኑን ከተፈጥሮ አንጻር ብታውቅም፤ ይህ ተአምር በሕይወቷ ውስጥ የጀመረው የጌታን ደስታ በመቀበል ነበር። የእግዚአብሔር ቃል «ደስ ያለው ይዘምር» እንደሚል ማርያም ያለ ምንም የተፈጥሮ ምልክት ደስታውንና ተስፋውን ከተቀበለች በኋላ የገባቸው ወደ ዝማሬ ሕይወት ውስጥ ነበር። «ማርያምም እንዲህ አለች፡- ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች፤ የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና። እነሆም፤ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤ ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው» (ሉቃ. 1:46-49)።

ከዚህ አስደናቂው ዝማሬዋ ውስጥ ያለ ምንም ምልክት የእግዚአብሔርን ተስፋ መጨበጧን የሚያረጋግጠው ቃል

በቍጥር 49 ላይ ያለው ጥቅስ ነው። «ብርቱ የሆነ እርሱ»። የጀመረችው በምልክት ሳይሆን የእርሱን ኃይል በመረዳት ነበር። በክርስትና ሕይወታችን በእውነትና በመንፈስ ሆነን በሙሉ ልብና በእምነት፤

ብርቱ የሆነ እርሱ. . .

ፈጣሪ የሆነ እርሱ. . .

አምላክ የሆነ እርሱ. . .

አባት የሆነ እርሱ. . .

ጻድቅ የሆነ እርሱ. . .

አሸናፊ የሆነ እርሱ. . .

አፍቃሪ የሆነ እርሱ. . .

ሁሉ በሁሉ የሆነ እርሱ . . . ወዘተ፤ ልንል ይገባል።

«በእኔ ታላቅ ነገርን አድርጎአልና» ስትል ማርያም ምንም ያየችው ነገር አልነበረም። ምንም የጨበጠችው ጉዳይ የለም። ተለውጦ የታየ ምንም ነገር አልነበረም። ነገር ግን ተስፋውን በመቀበሏ ምክንያት በእምነት ዓይን ሊሆን ያለውን አይታ በደስታ መዘመር ጀመረች። ስለ ተስፋው ስትናገር እንደሆነና እንደ ተፈጸመ እንጂ ገና እንደሚሆን ጉዳይ አይደለም የዘመረችው። «. . . ታላቅ ነገር አድርጎአልና» እያለች ነበር ያመለከችው። የእምነት ጉዞ እዚያ ደረጃ ላይ ካደረሰን ከምስጋና ዝማሬ ወደ አምልኮ እንሸጋገራለን። ይህ ደግሞ ሙሉ በሙሉ የፈቃዱን ምሥጢር በሕይወታችን ውስጥ ይገልጣል።

በማርያም ሕይወት ውስጥ የምናየው ይህንን ነው። ታላቅ ነገርን አድርጎአልና ካለች በኋላ ቀጥላ፤ «ስሙ ቅዱስ ነው» በማለት ወደ አምልኮ ውስጥ ገባች። «ስሙ ቅዱስ ነው»

የሚለው የአምላኳን ስም በአምልኮ የማክበርና የማግኘት ምልክት ነው። ክርስቲያን በእውነተኛ አምልኮ መንፈስ የአምላኩን ስም ከሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ካደረገው፣ የደስታ ምንጭ በውስጡ ስለሚፈልቅ ሊያቆመው የሚችል የለም። ይህ ከሆነ በጌታ ደስ ወደ መሰኘት የሚያሸጋግረው እንደዚህ ዓይነቱ የደስታ ዝማሬ ነው። ተገርፎ በእስር ቤት የተጣለን በእኩለ ሌሊት የሚያዘምረው ይህ ነው። ይህ ዓይነቱ ዝማሬ ከውስጣዊ ነጻነት የሚወጣ ስለሆነ በውጫዊ ሰንሰለት ወይም በሁኔታዎች ከመታሰር ይፈታል፤ ነፃ ያወጣል፤ ፈቃዱንም እንድንፈጽም ያስችለናል። «አንድ ሰውም መጥቶ፡- እነሆ፣ በወገኒ ያኖራችኋቸው ሰዎች እየቆሙ ሕዝቡንም እያስተማሩ በመቅደስ ናቸው ብሎ አወራላቸው» (የሐዋ. 5:25)።

ከማጉረምረምም ሕይወት ስለሚያላቅቅ የእግዚአብሔርን ታላቅነት ተገንዝበን በቅዱስ ፍርሀት የአምልኮን መሥዋዕት በመዝሙር እንድናቀርብ ያስችለናል። ይህን በነቢዩ ዕንባቆም ሕይወት ውስጥ እናያለን። ዕንባቆም ሲያጉረመርም ከቆየ በኋላ የእግዚአብሔርን ታላቅነት በማስተዋል መንፈሳዊ ዓይኖቹ ስለበሩለት እንዲህ አለ፤ «እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል» (ዕንባ. 2:20)። ከዚህ በኋላ ወደ አምልኮ መዝሙር ገባ እንጂ አላጉረመረመም። ይህ ደግሞ ከሁኔታ ላይ ዓይኖቹን አንሥቶ ሙሉ በሙሉ በአምላኩ እንዲያርፍ ረዳው። «እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል» (ዕንባ. 3:18) ለማለት በቃ።

እንግዲህ ማርያምን ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንድትገባ ያስቻላት የእግዚአብሔር ሰላምና ደስታ ነው። ሰላምና ደስታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ስለሆኑ ጌታ ወደ ፈቃዱ ምሥጢር

ሊያስገባን የሚጀምረው ሰላሙን በላያችን በማወጅና ውስጣችንን በደስታው በመሙላት ነው። ይህ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ሕይወታችንን ያዘጋጃል። በእነዚህ ከተሞላን በውስጣችን የተፀነሰው የእግዚአብሔር ፈቃድ ያድጋል፤ በሰዓቱም ሙሉ ሆኖ ያለ እንከን ይወለዳል። ፈቃዱ በሕይወታችን የሚጀምረው በእግዚአብሔር ደስታ ነው። ከሁኔታ በላይ ያደርገናልና።

እንደ ዕንባቆም፣ «እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል» እንላለን። ይህም ብቻ ሳይሆን በፈቃዱ ውስጥ በመሆናችን ሰላማችንና ደስታችን እየበዛ ይሄዳል፤ ፍጹምም ይሆናል። «ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነገራችኋለሁ» (ዮሐ. 15:11)።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ወደ ተሟላ ደስታ ያደርሰናል። የእግዚአብሔር ዓላማ ፈቃዱን አውቀን እንድንፈጽመው ብቻ ሳይሆን፤ በዚያ ሂደት ውስጥ ደስ እንድንሰኝም ጭምር ነው። ደስታችሁ በጌታ ፍጹም ነውን? የፈቃዱ ምስጢር የሚገለጸው በዚህ መንገድ ነው። ማርያም በእግዚአብሔር ደስታ ተሞልታለችና የፈቃዱ ምስጢር በሕይወቷ ተፈጸመ!

ምዕራፍ 4

የጸጋ ሙላት

«መልአኩም ወደ እርስዎ ገብቶ፡- ደስ ይበልሽ፤
ጸጋ የሞላብሽ ሆይ፤ . . . » (ሱቃ. 1:28)።

ጸጋ የሚለው ቃል በብሉይ ኪዳን ቀጥተኛ ትርጉም ወይም ተመሳሳይ ቃል የለውም። ለጸጋ የቀረበው ቃል ምሕረት የሚለው ቃል ነው። የብሉይ ኪዳን ሕይወት በእግዚአብሔር ምሕረት ይታወቃል። የእግዚአብሔር ምሕረት የተገለጸው እርሱ ለሰዎች በሚሰጠው ሞገስ ነበር። (ሞገስ የሚለው ቃል በምዕራፍ 7 ላይ ተገልጿል።)

በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ ተደጋግሞ የተገለጸው «ምሕረት» ወይም ምሕረት ማድረግ የእግዚአብሔር ርኅራኄ መግለጫ ቃል ነው። እግዚአብሔር በምሕረት ወደ ሰው የሚመጣው ከርኅራኄ የተነሣ ለፈቃዱ ብቃት ለመስጠት ነው። ይህ ምሕረቱ የሚገልጸው፣ ሰው በእርሱ ፊት ሞገስ ማግኘቱን ነው። ምሕረት የመሐሪው የእግዚአብሔር በጎነት መግለጫ ነው። ያለዚህ ምሕረት ለሥራው ብቁ መሆን አይቻልም። የእግዚአብሔር ምሕረት ሲሰጥ የሚገልጸው የኃጢአትን ይቅርታ ነበር። ዳዊት ኃጢአትን በሠራ ጊዜ የንስሐ ጸሎቱን፣ «አቤቱ፣ እንደ ቸርነትህ መጠን ማረኝ፤ እንደ ምሕረትህም ብዛት

መተላለፊን ደምስሰ» [መዝ. (51)50:1] ብሎ የጀመረው ለዚህ ነበር።

እንግዲህ መዝሙረ ዳዊትን ስናጠና የብሉይ ኪዳን ቅዱሳን ለእግዚአብሔር ምሕረት የጮኹት ኃጢአት በሠሩ ጊዜ ብቻ ሳይሆን በማንኛውም አስቸጋሪና አስጨናቂ (በመከራ፣ ስደት፣ ብቸኝነት፣ ወዘተ...) ሁኔታ ውስጥ ራሳቸውን ሲያገኙት ነበር። ጸሎታቸውም እግዚአብሔር እንዲራራላቸውና ባይገባቸውም ከምሕረቱ የተነሣ ድልን እንዲሰጣቸው ነበር። ከዚህም የተነሣ ሰው በልቡ ምሕረትን ሲለምን ይገባኛል በማለት ሳይሆን የሚምረው እንዲራራለት በመለመን ነው። ምሕረት ከሚምረው ከእግዚአብሔር ነው።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ጸጋ የሚለው ቃል 156 ጊዜ ያህል ተጠቅሷል። በግሪክ ጸጋ ተቀባይነትን፣ ትርፍን፣ ተወዳጅነትን ወይም ሞገስን፣ ደስታን፣ ነጻነትን፣ ሐሤትን ወይም አስደሳች ምስጋናን ያጠቃልላል። እንደ አጠቃቀሙ በዓረፍተ ነገር ውስጥ ጸጋ የሚለው ቃል እነዚህን ቃላት ይተካል፤ ወይም በጸጋ ቦታ ከእነዚህ አንዱን እንደ ሁኔታው ማስገባት ይቻላል ማለት ነው። በአዲስ ኪዳን ጸጋ የወንጌላችን እምብርትና መሠረት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ «ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቈጥራለሁ» (የሐዋ. 20:24) ያለው ለዚህ ነበር።

በዚህ መሠረት በአጠቃላይ ጸጋን ለመተርጉም ብንሞክር ሰው ይገባኛል ሊለው የማይችለው የእግዚአብሔር በጎና ነፃ ስጦታ ማለት ነው። ይህ በጎና ነፃ የምሕረት ስጦታ ነው ሰውን

ለሕይወትና ለአገልግሎት ብቁ የሚያደርገው። ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሚያበቃን፡-

አንደኛ፣ ይህ ጸጋ በሕይወታችን መሥራት የሚጀምረው ወደ ዘላለማዊ ደኅንነት ስንመጣ ነው። በእውነት የእግዚአብሔርን ጸጋ ስንቀበል በምሕረቱ በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት እናገኛለን። «ጸጋው በእምነት አድናክችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ሰጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም» (ኤፌ. 2:8፤ የሐዋ. 15:11)።

በሁለተኛ ደረጃ፣ በአገልግሎት ውስጥ በብቃት ሊያኖረን የሚችለው ይኸው ጸጋ ነው። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥና በእኛ በኩል በሚሠራው ሥራ የጸጋው ታላቅነትና ጥልቅነት በዕድሜያችን ዘመን ብቻ ሳይሆን በሚመጡትም ዘመናት ማለት ከዘላለም እስከ ዘላለም ያሳያል። «በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ቸርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋውን ባለ ጠግነት ያሳይ ዘንድ፣ ከእርሱ ጋር አስነሣን በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን» (ኤፌ. 2:6-7) ተብሎ ተጽፎአልና። ለአገልግሎት የሚያበቃንና፤ በአገልግሎት ውስጥ የሚያቆመን ይህ የሕይወት ጸጋ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ መሥራት የሚጀምረው አስቀድሞ በመልእክት ወይም በራእይ ሞልቶን አይደለም። ነገር ግን በጸጋ ሞልቶን ነው። ጸጋ መቀበል የማይገባን የእግዚአብሔር ነፃ ምሕረትና ሞገስ ነው። ሕይወት የሚሰጥም ሆነ ለፍሬያማ አገልግሎት የሚያደርስ ይህ ጸጋው ነው። ጸጋው ለሕይወትም ሆነ ለአገልግሎት ሳይገባን እንዲሁ የተሰጠን መሆኑን በግልጽ ያሳያል። ለዚህ ነው በድፍረት ከጸጋ የተነሣ መልካሙን ነገር መፈለግንም ማድረግንም በእኛ የሚሠራ እርሱ

ብቻ መሆኑን የምናውጀው። ይህም በመሆኑ ከእርሱ በምሕረቱ የተሰጠን ጸጋ በመጀመሪያ ደረጃ ሁሉም ከእርሱ መሆኑን ያለ ምንም ጥርጥር ያረጋግጣል። ያለ እርሱ ምንም ማድረግ እንደማንችል ተጽፎአልና (ዮሐ. 15:5)፤ ከዚያም በላይ የበጎ ነገሮች ሁሉ ምንጭ እርሱ ብቻ መሆኑን እንገነዘባለን።

በሦስተኛ ደረጃ፣ መሆን የሚገባንን ሊያደርግ የሚችል ወይም መድረስ ወደ አለብን ሊያደርሰን የሚችል የእርሱ ጸጋ ብቻ መሆኑን እናረጋግጣለን። ጳውሎስ ስለዚህ ሲመሰክር፣ «ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንሁ እኔ ነኝ፤ ለእኔም የተሰጠኝ ጸጋው ከንቱ አልነበረም፤ ከሁላቸው ይልቅ ግን ደክምሁ፣ ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም» (1ኛ ቆሮ. 15:10) ብሏል። ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖችም ሲጽፍ ስለ ተሰጣቸው ጸጋ እግዚአብሔርን ያመሰግናል (1ኛ ቆሮ. 1:4)።

በአራተኛ ደረጃ፣ በክርስትና ጉዞ ላይ እንዲሁም በአገልግሎት ውስጥ ኃይልንና ብርታትን ይሰጠናል። ይህ ኃይል በድካምና ተስፋ በመቁረጥ ጊዜ ብርታትንና ኃይልን በመሙላት እንድንታደስ ያደርገናል። «እርሱም፡- ጸጋዬ ይበቃሃል፣ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ» (2ኛ ቆሮ. 12:9)። ከዚህም በላይ በጥሪያችን ውስጥ ብቃትንና ብርታትን ይሰጠናል (የሐዋ. 6:8)።

በአምስተኛ ደረጃ፣ ይህ ጸጋ ከጌታ ስለሆነ እየጨመረ የሚበዛ ጸጋ ነው። ይህ ማለት ጸጋ የተሰጠን ለደኅንነታችንና ለአገልግሎታችን ብቃት እንዲሰጠን ብቻ ሳይሆን በሁሉም ወደ ጌታ ሙላት እንዲያደርሰን ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ በዚህ ጸጋ ሙላት እንድንመላለስ ነው። ማርያም «ጸጋ ያገኘሽ ሆይ፤» አልተባለችም። «ጸጋ የሞላብሽ ሆይ» ነበር የተባለችው። የጸጋ ሙላት ካለ ለሌላ ነገር ቦታ አይኖረውም። ይህም ሙላት

እንዳይጉድል እግዚአብሔር ጸጋን በጸጋ ላይ ይጨምርልናል።
«እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና፤ . .
» (ዮሐ. 1:16)።

በስድስተኛ ደረጃ፣ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ የሚጠብቀንና ለፈቃዱ ሙላት የሚያደርሱን (ዮሐዋ. 14:26) ይህ ጸጋ ነው። በፈቃዱም ውስጥ በየዕለቱ ይረዳናል። «እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ» (ዕብ. 4:16)። ይህ ጸጋ በጥሪያችን ውስጥ ሊያቆመንና የሚታይም ፍሬ እንድናፈራ ሊያደርገን ይችላል። «እርሱም መጥቶ የእግዚአብሔርን ጸጋ ባየ ጊዜ ደስ አለው፤ ሁሉንም በልባቸው ፈቃድ በጌታ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ መከራቸው . . . » (ዮሐዋ. 11:23)። ጌታም በፍሬያቸው ታውቋቸዋልችሁ ብሎአቸው ነበር። የጌታ ጸጋ ይህ ፍሬ በሕይወታችን እንዲታወቅ ያደርጋል።

በሰባተኛ ደረጃ፣ የአገልግሎት ጥሪ መሠረቱ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። «ነገር ግን በእናቱ ማኅፀን ሳለሁ የለየኝ በጸጋውም የጠራኝ እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል ስለ እርሱ ወንጌልን እሰብክ ዘንድ . . . » (ገላ. 1:15) የሚለው የሐዋርያው ጳውሎስ አባባልም ይህንኑ ያረጋግጣል። የአገልግሎትንም ስጦታ የተቀበልነው በዚህ ጸጋ አማካይነት ነው። «የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ተሰጠኝ መጠን እንደ ብልሃተኛ የአናጺ አለቃ መሠረትን መሠረትሁ፤ ሌላውም በላዩ ያንጻል» (1ኛ ቆሮ. 3:10፤ ሮሜ 15:16)። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችንም የጸጋ ስጦታዎች ብለን የምንጠራቸው ከዚህ የተነሣ ነው።

በስምንተኛ ደረጃ፣ ይህ ጸጋ በሕይወታችንና በአገልግሎታችን እየጨመረና እየበዛ መሄዱ ለእግዚአብሔር የምስጋናን

መሥዋዕት እንድናቀርብ ያስችለናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን አስመልክቶ ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች፤ «በብዙዎች በኩል የተትረፈረፈው ጸጋ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋናን ያበዛ ዘንድ፤ ሁሉ ስለ እናንተ ነውና» ብሏል (2ኛ ቆሮ. 4:15)።

በዘጠነኛ ደረጃ፤ ይህ ጸጋ በሌሎች ዘንድ ተወዳጅነትን፤ ተቀባይነትንና ሞገስን ያበዛልናል። ጸጋ ከሌለ መልእክታችን ወይም አገልግሎታችን ተቀባይነት ያጣል። የሌሎችን ልብ የሚያዘጋጅልን ይህ ጸጋ ነው (2ኛ ቆሮ. 9:14፤ ገላ. 2:9)።

በዐሥረኛ ደረጃ፤ ጸጋ የተሰጠን ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም እንድንተርፍ ነው። «ለእናንተ ስለ ተሰጠኝ ስለ እግዚአብሔር ጸጋ መጋቢነት በርግጥ ሰምታችኋል» (ኤፌ. 3:2) የሚለው፤ የሚሰጠን ጸጋ ለሌሎችም ጭምር መሆኑን ያሳያል። ያለ እግዚአብሔር ጸጋ ማንም ሰው ከራሱ የሆነ ብቃት አይኖረውም። ይህም ስለሆነ ለሌሎች የሚተርፍ ነገር ለማበርከት አይችልም።

ይህም በመሆኑ ነው እግዚአብሔር አምላክ መልአኩን ወደ ማርያም በላከው ጊዜ «ጸጋ የሞላብሽ ሆይ» ብሎ መልእክቱን የጀመረው። ሰው በእግዚአብሔር ጸጋ ሙላት ከጀመረ የተጠራበትን ከማከናወኑም በላይ ለእግዚአብሔር ምስጋና የሚያበዛ ነገርን መሥራት ይችላል፤ ለሌሎችም ይተርፋል።

ማርያም በጸጋው ሙላት ውስጥ ሆና ስለ ጀመረች ጥሪዋን ከመፈጸም በላይ ወዲያውኑ የምስጋና ምንጭ ከውስጧ ፈለቀ። ጌታም በእርሷ በኩል ዐልፎ ኤልሳቤጥን መባረክና በጸጋ ማጥለቅለቅ ጀመረ። ጸጋ የተቀበለ ሰው ጸጋ መስጠት አያስቸግረውም። በጸጋ የተሞላ ሰው በሕግ አይኖርም፤ ነገር ግን

በምሕረትና በይቅርታ ሕይወት ይመላለሳል። ጸጋ በክርስትና ሕይወት ውስጥ ሲጎድል የሚከተሉት ይከሠታሉ፡-

- ◆ በማቅረብ ፈንታ መግፋት
- ◆ በማጽናናት ፈንታ ማሳዘን
- ◆ በማበረታታት ፈንታ ማድከም
- ◆ በይቅርታ ፈንታ መከነን
- ◆ በጸሎት ፈንታ ሐሜትና ፍርድ
- ◆ በማጠብ ፈንታ ማቆሽሽ
- ◆ በሌሎች ስጦታ በመደስት ፈንታ መቅናት
- ◆ በትሕትና ፈንታ ኩራት
- ◆ በንስሐ ፈንታ መመጸደቅ
- ◆ በማገልገል ፈንታ መገልገልን መፈለግ
- ◆ በመስጠት ፈንታ ሥሥት
- ◆ በቸርነትና በልግስና ፈንታ ራስ ወዳድነት
- ◆ በቅዱስ ፍርሀት ቦታ ድፍረትን ማብዛት
- ◆ በምስጋና ፈንታ ማጉረምረም
- ◆ በደስታ ፈንታ ብስጭት
- ◆ በጽድቅ በመመላለስ ፈንታ ኃጢአትን ማሰላሰል
- ◆ በብርሃን ፈንታ ጨለማ
- ◆ በተስፋ ፈንታ ጥርጥርና ፍርሀት
- ◆ በማመስገን ፈንታ ማቃለል
- ◆ በማሳደግ ፈንታ መቅጨት

◆ በመግረዝ ፈንታ መስለብ. . . ወዘተ። እንደነዚህ ዓይነቶቹ አጉል ባሕርያት በጉልህ ይታያሉ፤ ተቀባይነትም እያገኘ ይሄዳሉ።

አዲስ ኪዳን የጸጋ ዘመን ስለሆነ ይህን ወንጌል ይዘው ለአገልግሎት የሚወጡ ሁሉ በጸጋ ተሞልተው መመላለስ ይጠበቅባቸዋል። ወንጌላችን የጸጋ ወንጌል ነው። ሕይወታችንና አገልግሎታችን ይህንን ማንጸባረቅ ይኖርበታል። ስለዚህ ነው እግዚአብሔር ለሕይወትም ሆነ ለአገልግሎት ጸጋውን የሁሉም መሠረት ያደረገው። የጸጋ ሙላት ለእግዚአብሔር አሳብና ለጥሪያችን ያዘጋጀናል፤ ብቃትንም ይሰጠናል። እግዚአብሔርን ለማስከበር ለሚያስፈልገንና ለሚጠበቅብን ሁሉ ብቁ ያደርገናል። «እግዚአብሔር ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ፤ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል» (2ኛ ቆሮ. 9:8) ተብሎ ተጽፎአልና። እግዚአብሔርን ለማስከበር ለሚፈልጉት ሐዋርያት ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን በጻፋቸው መልእክቶች ጸጋና ሰላምን የሚመኝላቸው ከዚህ የተነሣ ነው። የእግዚአብሔር ዙፋን የጸጋ ዙፋን (ዕብ. 4:16) እንደ መሆኑ በየዕለቱ አዲስ ምሕረት የሚገኘው ከዚህ ዙፋን ነው። የአዲስ ኪዳን መልእክቶች የሚጀምሩት የጸጋን ምሥጢር በመግለጥ ሲሆን፤ መደምደሚያቸውም የጸጋ ቃል ነው፤ «የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን» (ራእይ 22:21)።

እንግዲህ የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወታችን ውስጥ የሚገለጸው በጸጋው አማካይነት ነው። ስለሆነም ከሁሉም በላይ የጸጋውን ሙላት ተቀብለን በዚያው መመላለስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደ ማርያም በውስጣችን ያጸናልናል፤ ያሳድጋልም።

ማርያም የእግዚአብሔር ምሕረት ለአንቺ ሆኖአል፤ «እኛ የሞላብሽ ሆይ» የተባለችው ለዚህ ነበር። ሐዋርያው ዮሐንስ፤ «እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በእኛ ላይ እኛ ተሰጥቶናልና» ብሏል (ዮሐ. 1:16)። ሐዋርያትም ፈቃዱን ለማድረግ ለአገልግሎት ሲወጡ፤ «በሁሉም ላይ ታላቅ እኛ ነበረባቸው» (ዮሐዋ. 4:33) ተብሎ ተገልጾአል። የፈቃዱን ምስጢር በሕይወታችን የሚገልጽ ከዚህ እኛ ውጭ ሌላ የለም። ማርያም በእግዚአብሔር እኛ ተሞልታለችና የፈቃዱ ምስጢር በሕይወቷ ተገለጸ!